

14 Δεκεμβρίου 2021

Διάκριση (Άγιος Μακάριος τῆς Ὀπτινα)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ἐπίτρεπέ μου νὰ μὴν ἀναφερθῶ ἄλλο στὸ παρελθόν, ἀλλὰ νὰ σταθῶ σὲ ὅ,τι θὰ μπορέσει ν' ἀποβεῖ χρήσιμο καὶ ὠφέλιμο γιὰ τὸ μέλλον.

Σύμφωνα με τη διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων, κάθε ἐντύπωση, κάθε εἰκόνα, κάθε λογισμὸς ποὺ ἔρχεται στὴν περιοχὴ τῆς καρδιάς καὶ τὴ γεμίζει με μεγάλη ταραχή, ἀσφαλῶς προέρχεται ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν παθῶν. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ν' ἀκολουθοῦμε τὶς παρορμήσεις τῆς καρδιάς ἀμέσως, ἀλλὰ μόνο μετὰ ἀπὸ προσεκτικὴ αὐτοεξέταση καὶ ἔντονη προσευχή. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξει ἀπὸ καρδιὰ τυφλωμένη! Γιατί εἶναι πιά πασίγνωστο, ὅτι τὰ πάθη τυφλώνουν τὴν καρδιὰ καὶ σκοτίζουν τὸ λαμπερὸ ἥλιο τῆς διάνοιας, ποὺ ὅλοι μας πρέπει, με σκληρὴ προσπάθεια, ν' ἀτενίζουμε πάντοτε.

Τελικὰ ἡ ἀτέλειωτη νύχτα πέρασε. Στὴν καρδιά σου ὁ ἥλιος λάμπει ὀλόλαμπρος καὶ στὸ νοῦ σου ὁ ἀέρας εἶναι γλυκὺς καὶ καθαρὸς. Γλυκύτερος καὶ καθαρότερος ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε. Δόξα τῷ Θεῷ! Εἶναι ὀλοφάνερη ἡ ἐπέμβαση τῆς χάριτός Του. Ὅμως, ἀπὸ μίαν ἄποψη, ἡ τωρινὴ κατάστασή σου εἶναι ὁ καρπὸς τῶν πικρῶν δοκιμασιῶν σου. Καθὼς λέει ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ ἀσκητής, πίσω ἀπὸ τὶς ἀκούσιες θλίψεις εἶναι κρυμμένο τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Πρόσεξε ὅμως, γιατί ἡ ἔντονη τάση γιὰ προσευχὴ ποὺ ἔχεις τώρα, εἶναι κι αὐτὴ μία δοκιμασία ἀπὸ τὰ δεξιὰ. Ἄν ἐπιτρέψεις στὸν ἑαυτό σου νὰ βυθιστεῖ στὴν ἀπόλαυση, στὴν αὐτοϊκανοποίηση, τότε ἕνα σύννεφο πνευματικοῦ σκοταδιοῦ,

πυκνότερο ἀπὸ τὸ προηγούμενο, θὰ ἔρθει καὶ θὰ σὲ τυλίξει. Στὸ δρόμο πὸν περπατοῦμε, αὐτὸ εἶναι ἀναπόφευκτο: Ἡ ἱκανοποίηση γιὰ ἓνα πνευματικὸ κατόρθωμα μᾶς ὀδηγεῖ ἀνεπαίσθητα -ἀλλὰ γοργὰ καὶ σίγουρα- στὰ δίχτυα τῆς μεγάλης παγίδας, πὸν λέγεται ἔπαρση. Τότε εἶναι πὸν ταπεινωνόμαστε γιὰ τὰ καλά! Καὶ δίκαια. Γιατί ἔχουμε πιά ἀποδειχθεῖ ἀνικανοὶ νὰ δεχθοῦμε μὲ ταπεινὴ εὐγνωμοσύνη τὴ χάρη, πὸν πλούσια καὶ γενναϊόδωρὰ μᾶς ἔστειλε ὁ Θεός.

Μὲ τὶς ταπεινώσεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς ἡ ἔπαρση ξεριζώνεται ἀποτελεσματικά. Μέχρι νὰ συμβεῖ αὐτό, τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἀρετῶν πὸν δῆθεν ἀποκτοῦμε, καὶ κάποτε μάλιστα μὲ πολὺ κόπο, θεμελιώνεται στὴν ἄμμο. Χρειάζεται πολὺ χρόνο καὶ ἀπαιτεῖ μεγάλο κόπο γιὰ νὰ θεμελιωθεῖ αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα πάνω στὴν πέτρα, ὅπου ἡ τέχνη τῆς προσευχῆς θὰ εὐδοκιμεῖ μὲ σταθερότητα καὶ ἀσφάλεια.

Ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ὀδηγήσει τὴν ψυχὴ μας μόνο στὸ ἀνθισμένο λιβάδι τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς παρηγορίας, καὶ νὰ τὴν ἀφήσει μόνιμα ἐκεῖ. Ἀναπόφευκτα, ἄργα ἢ γρήγορα, θὰ τὴν ὀδηγήσει καὶ στὸ δρόμο τοῦ σταυροῦ. Γιατί, σηκώνοντας τὸν πνευματικὸ σταυρὸ μας, τὸ σταυρὸ τῶν θλίψεων καὶ τῶν πειρασμῶν, διδασκόμαστε τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ὑποταγὴ στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Με κάθε θλίψη, λέει κάποιος ἅγιος, ἐλέγχεται ἡ κλίση τοῦ θελήματός μας, ἂν κλίνει πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ πρὸς τ' ἀριστερά. Ἐτσι μπορούμε ν' ἀνιχνεύσουμε τὰ κρυφὰ πονηρὰ μας θελήματα καὶ νὰ τὰ πατάξουμε. Γι' αὐτὸ κάθε θλίψη μοιάζει μὲ παζάρι: Ἐκεῖνος πὸν ξέρει νὰ ἐμπορεύεται, κερδίζει πολλὰ. Ἐκεῖνος πὸν δὲν ξέρει, ζημιώνεται.

Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸ γνωρίζεις ἀπὸ τώρα καθαρά, πὸς οἱ πνευματικὲς παρηγορίες συνοδεύονται πάντοτε ἀπὸ ἓνα πνευματικὸ Γολγοθά.

Πηγή: agiazoni.gr